

PRZYSTĘPCA (1) *sb m*

A sg przystępcę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Ten, kto ma dostęp do kogoś, jest przez kogoś przyjmowany; tu o Chrystusie – pośredniku między Bogiem a człowiekiem [ku komu]: Ktorąto groblą [!] za ktorám mógł być prześpieczen/ sborzyłem iá lám iako by rękoma włalnęmi/ gdym się Chriftuła i iego świętości odprzyśiąkł/ [...] To ieft gdym vtracił przyczyné Chriftułowę/ ktorego iusz za szrodek a przyłtępcę ku bogu vżywać niemogę MurzHist L2.

Synonimy: jednacz, obrońca, opiekun, orędownik, patron, pomocnik, pośrednik, przyczyniciel, przyczyńca, rzecznik, szrednik, ugadzacz, zastępcza.

ZCh